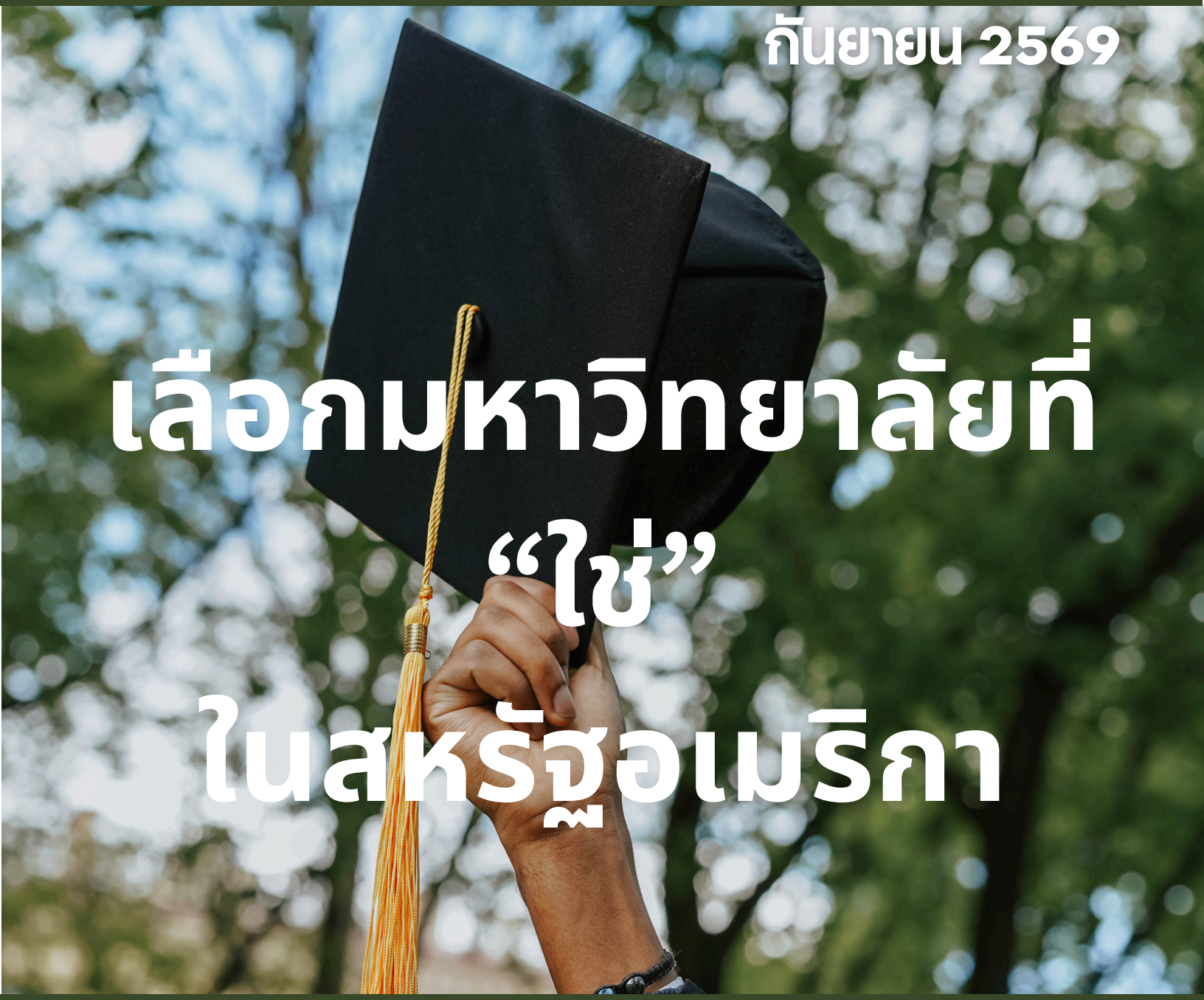
Utmost Science

อุดมวิทย์

กันยายน 2569



เลือกมหาวิทยาลัยที่ “ใช่” ในสหรัฐอเมริกา

สำนักงานที่ปรึกษาด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน



วารสารอุดมวิทย์ | Utmost Sciences
เดือนกันยายน 2569 ฉบับที่ 9/2569

บรรณาธิการบริหาร:

นายฐิติเดช ตุลารักษ์
อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม) ประจำกรุงวอชิงตัน

กองบรรณาธิการ:

ดร. ศิริพร เต่าแก้ว
นางสาวอุไรริน ขอบุญ
นายณัฐธรรม โอสรประสพ
นายอิศรา ปทุมานนท์

จัดทำโดย

สำนักงานที่ปรึกษาด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน
1024 Wisconsin Ave., N.W. Suite 104
Washington, D.C. 20007

ติดต่อคณะผู้จัดทำได้ที่
Phone: +1 (202) 944 5200
Email: ost@thaiembdc.org
Website: www.ohesdc.org
Facebook: www.facebook.com/ohesdc

คำนำ

สวัสดีท่านผู้อ่านที่เคารพ วารสารอุดมวิทย์ฉบับเดือนกันยายน 2569 นี้ ขอเสนอเนื้อหาสาระสำคัญในหัวข้อ “การเลือกมหาวิทยาลัยที่ใช่ ในสหรัฐอเมริกา” การตัดสินใจเลือกวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยไม่ได้ขึ้นอยู่กับชื่อเสียงของสถาบันเพียงอย่างเดียว แต่ยังต้องพิจารณาปัจจัยหลายด้าน ทั้งความสนใจและเป้าหมายทางอาชีพ หลักสูตรที่เปิดสอน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา โอกาสในการทำงานหลังสำเร็จการศึกษา ตลอดจนความช่วยเหลือทางการเงินที่สามารถเข้าถึงได้

วารสารอุดมวิทย์ฉบับนี้นำเสนอข้อมูลและกระบวนการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่การค้นหาและเปรียบเทียบสถาบันการศึกษาที่เหมาะสมกับตนเอง การพิจารณาสาขาวิชาและแนวโน้มรายได้ในอนาคต ไปจนถึงการใช้เครื่องมืออย่าง College Scorecard เพื่อประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูล นอกจากนี้ ยังนำเสนอระบบการสมัครขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลกลางผ่านแบบฟอร์ม Free Application for Federal Student Aid (FAFSA) รวมถึงมาตรการของกระทรวงศึกษาธิการสหรัฐฯ ที่มุ่งสนับสนุนทั้งนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถเข้าถึงและดำเนินกระบวนการขอรับความช่วยเหลือทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านผู้อ่านจะได้รับสาระความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยที่ใช่และตรงกับความต้องการในสายอาชีพในอนาคต

ทีมบรรณาธิการ
สำนักงานที่ปรึกษาด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน

สารบัญ

06.....การเลือกมหาวิทยาลัยที่ในสหรัฐอเมริกา

08.....การจัดอันดับมหาวิทยาลัยชี้วัดอะไร

(What do college rankings measure?)

10.....การมีส่วนร่วมของนักศึกษาอาจสำคัญกว่า “ชื่อมหาวิทยาลัย”

11.....มหาวิทยาลัยที่เข้าเรียนยากกว่า ให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าจริงหรือ?

12.....มหาวิทยาลัยกับโอกาสหลังเรียนจบ

13.....ปัจจัยสำคัญในการเลือกมหาวิทยาลัยของนักเรียนอเมริกัน

15.....รูปแบบการศึกษาที่แตกต่างและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

19.....โครงการ FAFSA โอกาสทางการศึกษาในสหรัฐอเมริกา

20.....มาตราการสนับสนุนการศึกษาภายใต้กลยุทธ์ FAFSA College Support Strategy และ FAFSA Student Strategy



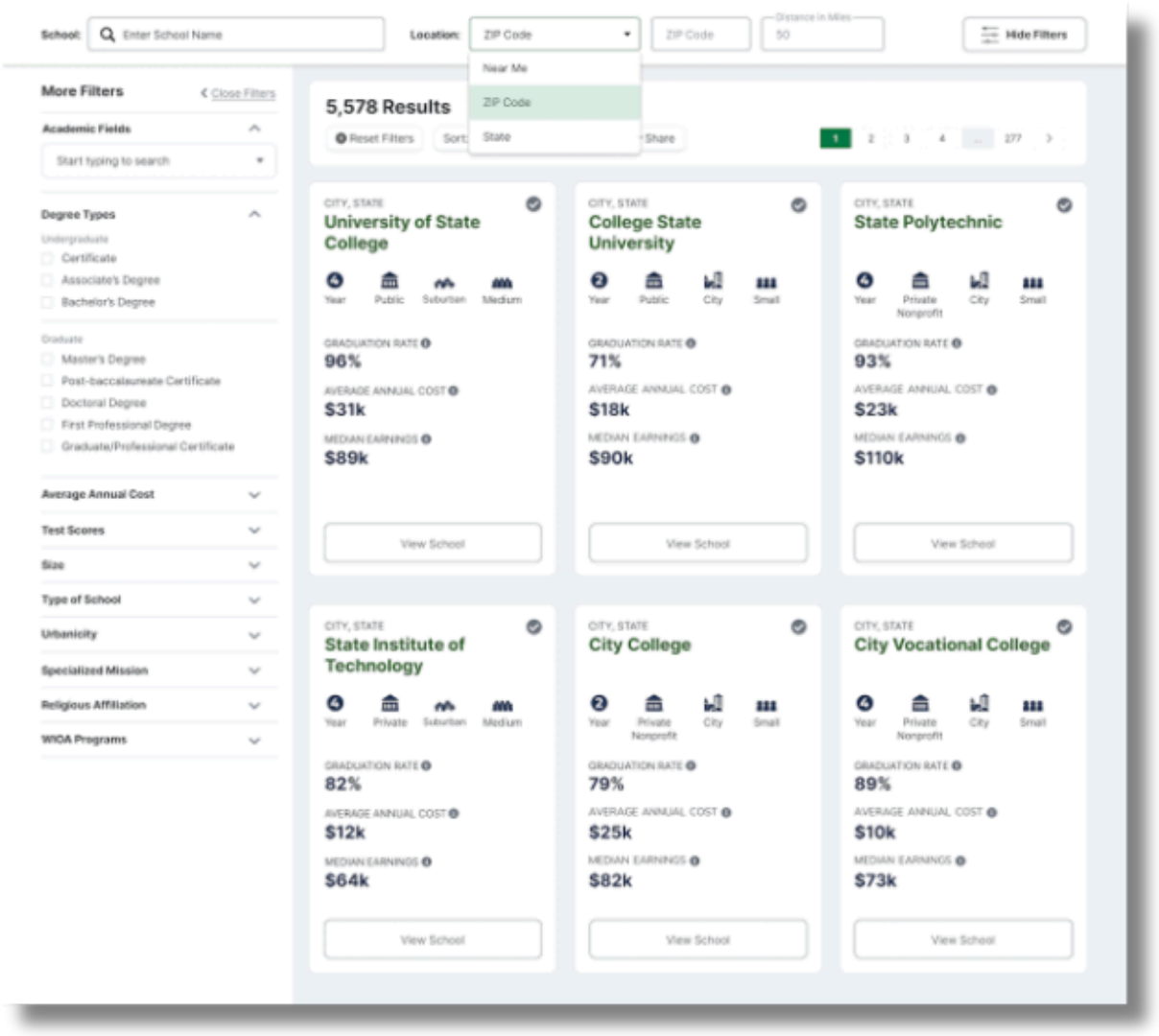


การเลือกมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

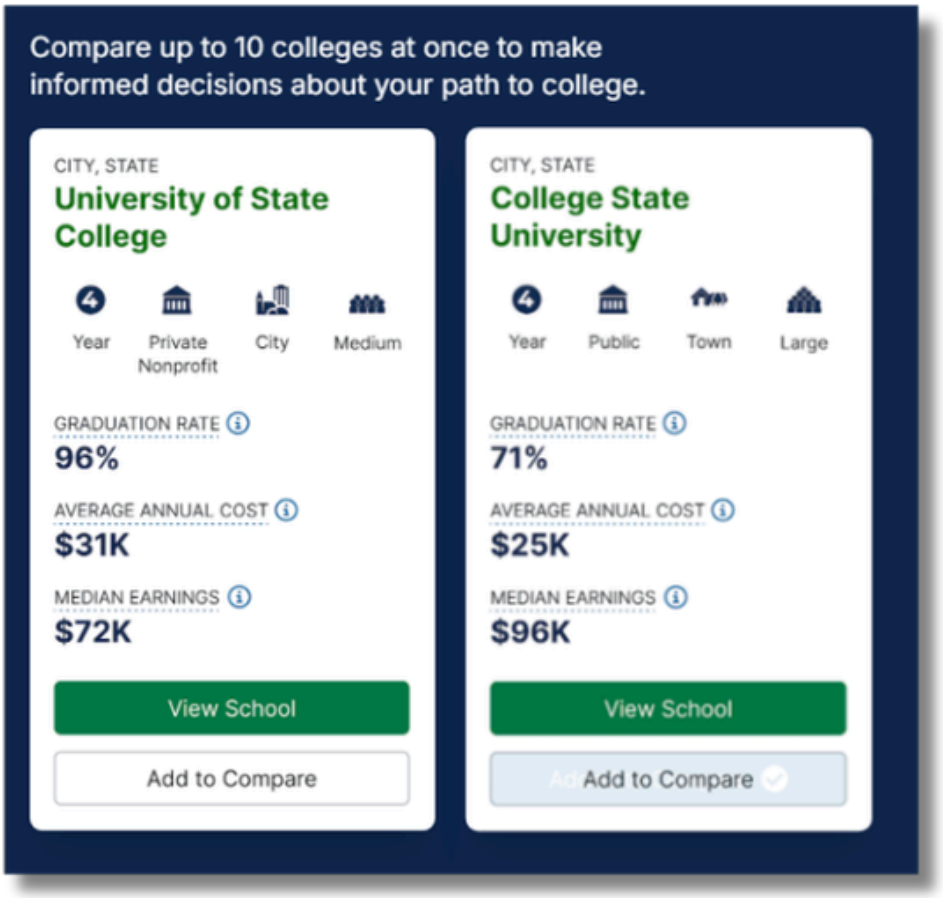
การเลือกมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกามักมาพร้อมกับการตั้งคำถามเรื่องชื่อเสียง อันดับ และความยากง่ายในการตอบรับเข้าเรียน โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่การแข่งขันเพื่อเข้าสู่มหาวิทยาลัยชั้นนำได้รับความสนใจอย่างมาก จากข้อมูลของเว็บไซต์ Challenge Success ซึ่งรวบรวมความเห็นจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกว่า 100,000 คนทั่วสหรัฐอเมริกา พบว่าการจัดอันดับมหาวิทยาลัยและกระบวนการสมัครเข้าศึกษาต่อเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่สร้างความเครียดและความวิตกกังวลให้แก่นักเรียน ถึงแม้ว่า โรงเรียน ครูแนะแนว และผู้ปกครองจำนวนมากจะสนับสนุนให้นักเรียนเอกมหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับความสนใจของตน หรือ แนวคิด “College fit” แต่คำว่า “เหมาะสม” อาจไม่ได้มีคำจำกัดความที่ชัดเจนสำหรับนักเรียนทุกคน คำถามจึงไม่ใช่เพียงว่ามหาวิทยาลัยใดมีอันดับสูงสุด หรือมีการแข่งขันในการรับเข้าศึกษามากที่สุด แต่สถาบันแบบใดที่จะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ มีส่วนร่วม และเติบโตได้อย่างมีศักยภาพ อันดับของมหาวิทยาลัย จึงไม่ได้มีผลลัพธ์ที่ดีกว่าเสมอไป อย่างไรก็ตาม การค้นหา การเปรียบเทียบข้อมูลของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันอาชีวศึกษา ก็ยังคงเป็นขั้นตอนสำคัญที่ส่งผลในการตัดสินใจของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการแห่งสหรัฐอเมริกา (The U.S. Department of Education) ได้มีการจัดทำเครื่องมือที่เรียกว่า College Scorecard (https://collegescorecard.ed.gov/) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้สำรวจวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาทั่วสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตร (Certificate) อนุปริญญา (Associate's) ปริญญาตรี (Bachelor's) ไปจนถึงระดับบัณฑิตศึกษา (Graduate degrees/Advance degrees) พร้อมทั้งสามารถเปรียบเทียบข้อมูลค่าใช้จ่ายในการศึกษา รายได้หลังสำเร็จการศึกษา และภาระหนี้สินที่จะเกิดขึ้นในแต่ละสาขาวิชา เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกสาขาวิชา และสถาบันอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ เป้าหมายทางอาชีพ และความพร้อมทางการเงิน

รูปภาพตัวอย่างการค้นหาสถาบันอุดมศึกษาผ่านเครื่องมือ College Scorecard



เครื่องมือ College Scorecard ยังสามารถเปรียบเทียบข้อมูลของมหาวิทยาลัยในแต่ละแห่งได้สูงสุด 10 มหาวิทยาลัยต่อครั้ง



การจัดอันดับมหาวิทยาลัยชี้วัดอะไร (What do college rankings measure?)

การจัดอันดับมหาวิทยาลัยทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติมีอิทธิพลต่อระบบอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก และดูเหมือนว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการจัดอันดับเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนหรือผู้ปกครองเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อมุมมองของผู้บริหาร นักวิชาการ และสังคมที่มีต่อชื่อเสียงและคุณภาพของสถาบัน ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยจำนวนมากต้องหันมาให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดและเกณฑ์ที่หน่วยงานจัดอันดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการจัดอันดับที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย เช่น Barron's The Princeton Review Time Higher Education และ U.S. News & World Report เป็นต้น การจัดอันดับมหาวิทยาลัยเป็นหนึ่งจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่นักเรียนและครอบครัวใช้ประกอบการตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยมักมีความเชื่อที่ว่า มหาวิทยาลัยที่มีอันดับสูงย่อมสะท้อนถึงคุณภาพการศึกษาที่ดีกว่า

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจาก Challenge Success ชี้ว่า ตัวชี้วัดและการกำหนดปัจจัยที่ใช้ในการจัดอันดับบางส่วนอาจไม่ได้สะท้อนคุณภาพของประสบการณ์เรียนรู้หรือแม้แต่ผลลัพธ์ของนักศึกษาโดยตรง เช่นเดียวกับ ระบบการคัดเลือกนักศึกษา (selectivity) ซึ่งมักถูกโยงเข้ากับคุณภาพและชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และนำไปสู่ความเข้าใจที่ว่า ยิ่งมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันในการรับเข้าสูง และมีอัตราการตอบรับต่ำเท่าใด มหาวิทยาลัยแห่งนั้นก็ยิ่งมีคุณภาพและเป็นที่ต้องการในการศึกษาต่อมากขึ้น อีกทั้งยังมีปัจจัยที่ว่าการเข้าเรียนในสถาบันที่มีการคัดเลือกสูงส่งผลต่อผลตอบแทนด้านรายได้ อย่างไรก็ตาม ในบริบทของการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษา คำว่า selectivity มีความหมายเฉพาะเจาะจงกว่าการพิจารณาว่า มหาวิทยาลัยใดเข้าเรียนยากกว่ายกตัวอย่างเช่น Barron’s จัดกลุ่มสถาบันตามระดับการคัดเลือกโดยพิจารณาจากหลากหลายองค์ประกอบ เช่น คะแนน SAT (Scholastic Assessment Test) ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) อันดับผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษา และอัตราการรับเข้าศึกษา (Acceptance Rate) ขณะที่ U.S. News& World Report ได้มีการนำข้อมูลในลักษณะเดียวกันมาใช้เป็นส่วนประเมินการคัดเลือกในการจัดอันดับมหาวิทยาลัย ในขณะเดียวก็ยังมีสถาบันอุดมศึกษาที่จัดอยู่ในกลุ่ม nonselective ซึ่งหมายถึงสถาบันที่เปิดรับผู้สมัครในวงกว้างและมีเงื่อนไขในการรับเข้าศึกษาไม่สูง เช่น community colleges ซึ่งหลายแห่งมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาต่อเบื้องต้น เช่น การสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ซึ่งแตกต่างจากสถาบันที่เรียกว่า selective ที่มีกระบวนการพิจารณาและคัดเลือกผู้สมัครจากผู้สมัครจำนวนผู้สมัครทั้งหมดและมีระดับของ selectivity แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถาบันและผลงานวิจัย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา เช่น ภูมิหลัง สาขาวิชาที่เลือกเรียน และความมุ่งมั่น อาจมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์หลังสำเร็จการศึกษามากกว่าชื่อของสถาบันเพียงอย่างเดียว ข้อค้นพบเหล่านี้จึงชวนให้ตั้งคำถามว่า หากอันดับและความยากในการสอบเข้าไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสำเร็จทั้งหมด อะไรคือสิ่งที่มีความสำคัญต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยอย่างแท้จริง



การมีส่วนร่วมของนักศึกษาอาจสำคัญกว่า “ชื่อมหาวิทยาลัย”

การมีส่วนร่วมของนักศึกษา (student engagement) ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่สะท้อนให้เห็นว่าไม่ใช่แค่ชื่อเสียงสถาบันการศึกษา แต่ยังรวมถึงโอกาสที่มหาวิทยาลัยเปิดพื้นที่ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมกับการเรียนรู้ที่สามารถนำไปเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์จริง และสร้าง connection กับเพื่อนร่วมชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา หรือแม้แต่บุคคลในมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการเติบโตของนักศึกษาในระยะยาว เช่น การฝึกงานที่เปิดโอกาสให้นักศึกษานำความรู้จากห้องเรียนไปประยุกต์ใช้จริง การมีอาจารย์พี่เลี้ยง (mentor) ที่คอยให้คำปรึกษาหรือแนะนำให้ตรงตามเป้าหมายของนักศึกษา ตลอดจนการเข้าร่วมโครงการที่ได้มีการเรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นว่า คุณค่าของการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยไม่ได้เกิดขึ้นจากชื่อเสียงของสถาบันเพียงอย่างเดียว หากยังเกิดจากคุณภาพของประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับ และระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษากับโอกาสที่อยู่รอบตัว เมื่อพิจารณาจากปัจจัยดังกล่าว แนวคิดเรื่อง college fit จึงมีความหมายมากกว่าการได้รับการตอบรับจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงหรือมีอัตราการรับเข้าต่ำ แต่หมายถึง การค้นหาสถาบันที่มีสภาพแวดล้อมทางวิชาการและสังคมสอดคล้องกับความสนใจ เป้าหมาย และรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา รวมถึงเป็นพื้นที่ที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น การตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยจึงอาจต้องมองให้ไกลกว่าคำถามว่า “มหาวิทยาลัยแห่งนี้อยู่อันดับที่เท่าไร?” หรือ “เข้าเรียนยากเพียงใด?” และหันมาตั้งคำถามว่า สถาบันแห่งนั้นเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงหรือไม่ มีอาจารย์หรือ mentor ที่พร้อมสนับสนุนหรือไม่ มีโอกาสทำวิจัย ฝึกงาน หรือทำโครงการระยะยาวมากน้อยเพียงใด และมีสภาพแวดล้อมที่ทำให้นักศึกษารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนหรือไม่ ในท้ายที่สุดแล้ว มหาวิทยาลัยที่ “ใช่” อาจไม่ใช่มหาวิทยาลัยที่มีอันดับสูงที่สุดหรือเข้าเรียนยากที่สุด แต่คือมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาสามารถมีส่วนร่วม เรียนรู้ และใช้ประโยชน์จากโอกาสที่สถาบันมอบให้ได้อย่างเต็มศักยภาพ เพราะความสำเร็จในระดับอุดมศึกษาอาจไม่ได้ขึ้นอยู่เพียงว่า “เราได้เข้าเรียนที่ไหน” หากแต่อยู่ที่ว่า “เมื่อเข้าไปแล้ว เราได้เรียนรู้ทำอะไร และเติบโตอย่างไร”

มหาวิทยาลัยที่เข้าเรียนยากกว่า ให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าจริงหรือ?

เมื่อความยากในการเข้าเรียน หรือ college selectivity มักถูกเชื่อมโยงกับชื่อเสียงและคุณภาพของมหาวิทยาลัย คำถามสำคัญที่ตามมาคือ การได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันสูง ส่งผลให้นักศึกษามีผลลัพธ์ที่ดีกว่าในอนาคตจริงหรือไม่? ที่ผ่านมางานวิจัยเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจำนวนมากมักให้ความสำคัญกับ “ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ” เช่น โอกาสในการมีงานทำหลังสำเร็จการศึกษาและรายได้ในระยะยาว ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญทั้งต่อนักศึกษา ครอบครัว และสังคม อย่างไรก็ตาม คุณค่าของการศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงการพัฒนาความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด ทัศนคติ ตลอดจนคุณภาพชีวิตและสุขภาวะของผู้เรียนด้วย

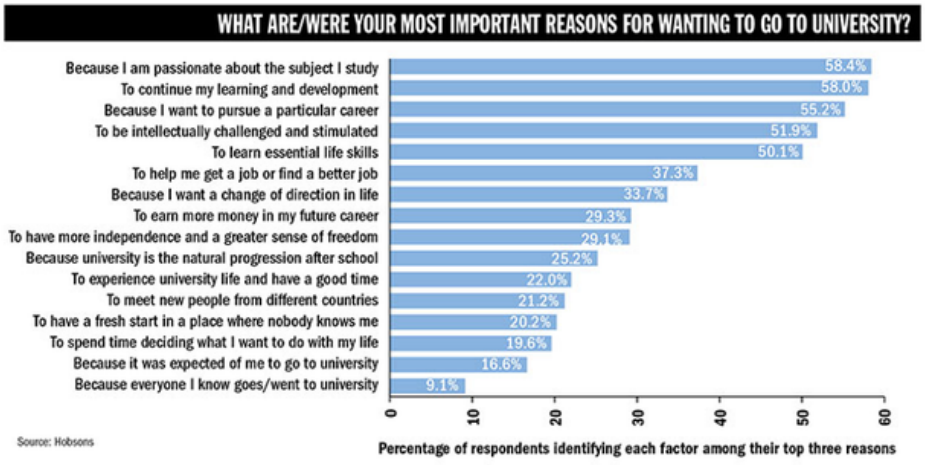
ปัจจัยสำคัญในการเลือกมหาวิทยาลัยของนักศึกษา

WHAT FIVE THINGS ARE MOST IMPORTANT TO YOU WHEN CHOOSING A UNIVERSITY?

	1	2	3	4	5
It offers high-quality teaching	30.0%	22.4%	19.4%	15.7%	12.5%
It offers scholarships	29.9%	22.7%	18.4%	15.4%	13.7%
It is well ranked	23.5%	20.6%	18.6%	18.2%	19.1%
It is welcoming to international students	19.5%	21.9%	21.5%	19.7%	17.4%
It has a prestigious brand	16.1%	19.1%	18.3%	21.0%	25.5%
I have friends or family who have been to that university	14.3%	17.5%	17.2%	22.1%	28.9%
It was recommended to me	12.9%	15.1%	18.4%	21.6%	31.9%
It has a high graduate employment rate	12.8%	18.2%	20.9%	23.9%	24.2%
It has affordable university-owned accommodation	12.1%	18.6%	20.5%	23.7%	25.0%
It has a good careers service and links with employers	11.8%	18.2%	21.6%	23.6%	24.8%
Make friends with people from different countries	10.3%	15.3%	18.1%	24.3%	31.9%

Notes: Percentage of times each item was ranked 1 to 5, where 1 is most important. Source: Hobsons

เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา



ที่มา : Why do students go to university and how do they choose which one? https://www.timeshighereducation

มหาวิทยาลัยกับโอกาสหลังเรียนจบ

หากระดับความเข้มข้นในการคัดเลือกนักศึกษา (college selectivity) ไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนถึงผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ สุขภาวะ หรือความพึงพอใจในการทำงาน การเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันสูงสามารถนำไปสู่ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าในระยะยาวหรือไม่? คำตอบของคำถามนี้มีความซับซ้อนกว่าประเด็นก่อนหน้า เนื่องจากนักวิจัยแต่ละกลุ่มใช้วิธีนิยามและวัดระดับ selectivity แตกต่างกัน ตั้งแต่อัตราการรับเข้าศึกษา การจัดกลุ่มสถาบันตามระดับการคัดเลือก ไปจนถึงการใช้คะแนน SAT (Scholastic Assessment Test) เฉลี่ยของนักศึกษาเข้าใหม่เป็นตัวแทน ความแตกต่างด้านวิธีการเหล่านี้ทำให้ผลการศึกษาแต่ละชิ้นไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้โดยตรงทั้งหมด อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายชิ้นพบหลักฐานว่า ระดับความเข้มข้นในการคัดเลือกของสถาบันมีความสัมพันธ์กับรายได้ของบัณฑิตในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบสถาบันกลุ่ม highly selective กับสถาบันกลุ่ม nonselective แม้ความแตกต่างดังกล่าวจะมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีขนาดค่อนข้างเล็ก โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยของบัณฑิตของสถาบันทั้งสองกลุ่ม กับความแตกต่างระหว่างรายได้สูงสุดและต่ำสุดของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันกลุ่ม highly selective ดังนั้น selectivity จึงเป็นเพียง “ส่วนหนึ่ง” ของสมการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีการคัดเลือกสูงอาจมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนด้านรายได้ แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวไม่ได้หมายความว่า selectivity เป็นปัจจัยเดียวที่กำหนดความสำเร็จทางเศรษฐกิจของบัณฑิตโดยเฉพาะเมื่อความแตกต่างของรายได้ภายในมหาวิทยาลัยเดียวกันอาจสูงกว่าความแตกต่างระหว่างมหาวิทยาลัย ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษาและเส้นทางการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม ดังนั้น สำหรับนักเรียนและครอบครัว การพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยแห่งใด “คุ้มค่า” หรือสามารถนำไปสู่อนาคตทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า จึงไม่ควรอาศัยเพียงอันดับหรือความยากในการได้รับการตอบรับเข้าเรียนเท่านั้น แต่ควรพิจารณาร่วมกับโอกาสและประสบการณ์ที่นักศึกษาจะได้รับระหว่างการศึกษา selectivity อาจสัมพันธ์กับรายได้ แต่ไม่ได้เป็นตัวกำหนดรายได้ และการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันสูงก็ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าบัณฑิตทุกคนจะได้รับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าเสมอไป

ที่มา : A “Fit” Over Rankings: Why College Engagement Matters More Than Selectivity
https://www.challengesuccess.org

ปัจจัยสำคัญในการเลือกมหาวิทยาลัยของนักเรียนอเมริกัน

การเลือกศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนอเมริกัน ไม่ได้พิจารณาจากชื่อเสียงเพียงอย่างเดียว ความเหมาะสม หรือ College fit ก็เป็นหนึ่งปัจจัยที่นักเรียนอเมริกันคำนึงถึง ซึ่งคำว่า “ความเหมาะสม” ไม่ได้มีเพียงแค่เรื่องของโปรแกรมการเรียน อันดับมหาวิทยาลัย หรือรูปแบบการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึง ความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่าย เป้าหมายทางวิชาการ รูปแบบการเรียนรู้ ทำเลที่ตั้งของสถาบัน ตลอดจนสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้ ระบบอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกาซึ่งมีสถาบันหลากหลายประเภทและมีปรัชญาการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเลือกเส้นทางการศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าหมายและศักยภาพของตนเองได้อย่างหลากหลาย

1.ค่าใช้จ่ายและโอกาสในการได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน

ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจของนักศึกษาและครอบครัวเอง โดยเฉพาะในระดับอุมศึกษาของสถาบันเอกชนที่อาจมีค่าเล่าเรียนต่อปีสูงถึง 80,000 – 100,000 เหรียญสหรัฐฯ อีกทั้งค่าใช้จ่ายไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่ tuition fee เท่านั้น แต่ยังมีค่าใช้จ่ายที่ประกอบรวมเป็น “ค่าใช้จ่ายสุทธิ” (net price) เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ในสหรัฐอเมริกาจะมีระบบการให้ความช่วยเหลือทางการเงินซึ่งเชื่อมโยงกับนโยบายการรับนักศึกษา โดยสถาบันที่ใช้นโยบาย need-blind จะพิจารณารับนักศึกษาโดยไม่คำนึงถึงฐานะทางการเงินของครอบครัว ขณะที่นโยบาย need-aware อาจนำความต้องการด้านความช่วยเหลือทางการเงินมาประกอบการพิจารณารับเข้า นอกจากนี้ยังมีทุนประเภท merit-based aid ซึ่งพิจารณาจากความสามารถหรือความโดดเด่นด้านวิชาการ กีฬา หรือศิลปะ โดยไม่ขึ้นอยู่กับรายได้ของครอบครัว

2. ชื่อเสียงของสถาบันและระดับการแข่งขันในการรับเข้า

ชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยยังคงมีบทบาทต่อการตัดสินใจ โดยนักเรียนและผู้ปกครองจำนวนหนึ่งใช้การจัดอันดับจากสื่อต่าง ๆ เป็นข้อมูลประกอบ อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ผ่านมา แนวคิดเรื่องการเลือกมหาวิทยาลัยโดยพิจารณาจากความเหมาะสมกับผู้เรียนมากกว่าชื่อเสียงของสถาบัน ได้รับความสนใจมากขึ้น นักเรียนบางส่วนจึงเลือกมหาวิทยาลัยวิจัยขนาดกลาง มหาวิทยาลัยระดับภูมิภาคที่มีหลักสูตรเกียรตินิยม หรือวิทยาลัยศิลปศาสตร์ (Liberal Arts Colleges) ซึ่งอาจมีชั้นเรียนขนาดเล็ก มีหลักสูตรเน้นสาขาเฉพาะ มีทุนการศึกษา และเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำจากอาจารย์อย่างใกล้ชิด แทนการมุ่งสมัครเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการแข่งขันสูง

3. รูปแบบสถาบันและโครงสร้างหลักสูตร

ความหลากหลายของระบบอุดมศึกษาสหรัฐฯ ทำให้นักเรียนสามารถเลือกสถาบันตามรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง โดยสถาบันแต่ละประเภทมีจุดเด่นแตกต่างกัน อาทิ มหาวิทยาลัยวิจัยขนาดใหญ่ (R1/R2 Institutions) ซึ่งมีทรัพยากรด้านการวิจัยและสาขาวิชาที่หลากหลาย วิทยาลัยศิลปศาสตร์ (Liberal Arts Colleges) ที่เน้นการเรียนระดับปริญญาตรี ชั้นเรียนขนาดเล็ก และการมีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์อย่างใกล้ชิด มหาวิทยาลัยระดับภูมิภาคและสถาบันระดับปริญญาโทที่เน้นหลักสูตรวิชาชีพ วิทยาลัยชุมชน (Community Colleges) ที่เป็นทางเลือกด้านการศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายย่อมเยา ตลอดจนสถาบันเฉพาะทางด้านเทคนิค วิศวกรรมศาสตร์ ศิลปะ และการออกแบบความหลากหลายดังกล่าวทำให้คำถามสำคัญของนักเรียนไม่ได้มีเพียงว่า “มหาวิทยาลัยใดมีอันดับสูงกว่า” แต่รวมถึง “รูปแบบการเรียนรู้แบบใดเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด”

4. ทำเลที่ตั้งและระยะทางจากบ้าน

ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีผลทั้งต่อค่าใช้จ่าย คุณภาพชีวิต และประสบการณ์ของนักศึกษา นักเรียนบางส่วนเลือกมหาวิทยาลัยที่อยู่ห่างจากบ้านในระดับที่สามารถสร้างความเป็นอิสระในการใช้ชีวิต แต่ยังสามารถเดินทางกลับบ้านในช่วงวันหยุดได้สะดวก ขณะเดียวกัน ลักษณะของพื้นที่ตั้งมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นใจกลางเมือง ชานเมือง หรือเมืองมหาวิทยาลัย (College Town) ก็ให้ประสบการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น โอกาสในการฝึกงาน การเข้าถึงตลาดแรงงาน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และลักษณะการใช้ชีวิตในชุมชน

รูปแบบการศึกษาที่แตกต่างและเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

นอกจากความหลากหลายด้านประเภทของสถาบันแล้ว มหาวิทยาลัยบางแห่งในสหรัฐฯ ยังพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากระบบดั้งเดิม โดยมุ่งให้นักศึกษามีอิสระในการเรียนรู้ ได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง และลดการยึดติดกับการประเมินผลด้วยเกรดเพียงอย่างเดียว ยกตัวอย่างเช่น

Brown University : อิสระในการออกแบบเส้นทางการเรียนรู้



Brown University ใช้ระบบ Open Curriculum ซึ่งให้อิสระแก่นักศึกษาในการออกแบบแผนการเรียนของตนเอง โดยไม่มีข้อกำหนดวิชาแกนกลางทั่วไปในรูปแบบเดียวกับมหาวิทยาลัยหลายแห่ง นักศึกษาจึงสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้จากหลายสาขาและออกแบบเส้นทางการเรียนที่สอดคล้องกับความสนใจของตนเองได้มากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีระบบ Satisfactory/No Credit (S/NC) ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนบางรายวิชาในรูปแบบผ่าน/ไม่ผ่านแทนการรับเกรดตัวอักษร แนวทางดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษากล้าสำรวจองค์ความรู้ใหม่และเรียนวิชาที่ท้าทายมากขึ้น

ที่มา : https://college.brown.edu

Northeastern University: เชื่อมโยงการศึกษาเข้ากับโลกการทำงาน



Northeastern University มีจุดเด่นด้านหลักสูตรสหกิจศึกษา หรือ Cooperative Education (Co-op) ซึ่งผสานการศึกษาในห้องเรียนเข้ากับประสบการณ์การทำงานจริง (Experiential Learning) นักศึกษาสามารถสลับช่วงเวลาการศึกษากับการทำงานเต็มเวลาในสถานประกอบการทั้งในสหรัฐอเมริกาและประเทศต่างๆ ทั่วโลก ซึ่งสอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา ความสนใจ และเป้าหมายอาชีพของตนเอง ทำให้มีโอกาสสะสมประสบการณ์ในอุตสาหกรรมก่อนสำเร็จการศึกษา โมเดลดังกล่าวช่วยเชื่อมโยงองค์ความรู้ทางวิชาการกับทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ และช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น

ที่มา :https://careers.northeastern.edu

Deep Springs College: การเรียนรู้ผ่านวิชาการ การทำงาน และการบริหาร



Deep Springs College เป็นสถาบันหลักสูตรสองปีขนาดเล็กที่มีรูปแบบการศึกษาบนเสาหลักสามประการ ได้แก่ วิชาการ การใช้แรงงาน และการปกครองตนเอง นักศึกษาต้องมีส่วนร่วมทั้งในการเรียนแบบสัมมนา การทำงานภายในฟาร์มและชุมชนของสถาบัน รวมถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการวิทยาลัย รูปแบบดังกล่าวมุ่งพัฒนาความรับผิดชอบ ภาวะผู้นำ และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงควบคู่กับการศึกษาเชิงวิชาการ

ที่มา :https://www.deepsprings.edu

Hampshire College และ Evergreen State College: การประเมินผลเชิงคุณภาพ

Hampshire College และ Evergreen State College ใช้แนวทางการประเมินที่ให้ความสำคัญกับ Narrative Evaluation หรือการประเมินผลเชิงบรรยาย โดยอาจารย์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ การมีส่วนร่วม และประเด็นที่ควรพัฒนา แนวทางดังกล่าวสะท้อนแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน มากกว่าการวัดผลผ่านตัวเลขหรือเกรดเพียงอย่างเดียว

Worcester Polytechnic Institute (WPI): การเรียนรู้ผ่านโครงงานและการทดลอง



Worcester Polytechnic Institute (WPI) ใช้ปฏิทินการศึกษาที่แบ่งปีการศึกษาออกเป็นช่วงการเรียนระยะสั้น เพื่อให้นักศึกษามุ่งเน้นรายวิชาและโครงงานจำนวนจำกัดในแต่ละช่วง พร้อมใช้ระบบการประเมินที่มี No Record (NR) สำหรับรายวิชาที่นักศึกษาไม่ผ่านตามเกณฑ์ แนวทางดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อลดความกังวลต่อความล้มเหลวทางการศึกษา และส่งเสริมให้นักศึกษากล้าทดลอง แก้ไขปัญหา และเข้าร่วมโครงงานด้านวิศวกรรมและ STEM ที่มีความท้าทายมากขึ้น

ภาพรวมดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การเลือกมหาวิทยาลัยของนักเรียนอเมริกันเป็นการพิจารณาความเหมาะสมระหว่างผู้เรียนกับสถาบันในหลายมิติ มากกว่าการพิจารณาจากชื่อเสียงหรืออันดับของมหาวิทยาลัยเพียงประการเดียว โดยปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายและความช่วยเหลือทางการเงิน คุณภาพและรูปแบบหลักสูตร ทำเลที่ตั้ง ประสบการณ์ในวิทยาเขต และโอกาสหลังสำเร็จการศึกษา ล้วนมีส่วนต่อการตัดสินใจ ขณะเดียวกัน ความหลากหลายของรูปแบบการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ ตั้งแต่หลักสูตรที่ให้อิสระแก่ผู้เรียน การเรียนรู้ผ่านการทำงานจริง การประเมินผลเชิงคุณภาพ ไปจนถึงการเรียนรู้ผ่านโครงงาน สะท้อนถึงลักษณะสำคัญของระบบอุดมศึกษาสหรัฐฯ ที่เปิดโอกาสให้แต่ละสถาบันสามารถพัฒนา อัตลักษณ์และปรัชญาการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อรองรับความสนใจ ศักยภาพ และเป้าหมายของผู้เรียนที่มีความหลากหลาย แนวทางดังกล่าวยังสะท้อนว่า “คุณภาพ” ของการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอาจมิได้มีรูปแบบเดียว หากแต่เกิดจากความสามารถของสถาบันในการออกแบบสภาพแวดล้อม หลักสูตร และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับพันธกิจของสถาบันและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ที่มา :Worcester Polytechnic Institute (WPI)

โครงการ FAFSA โอกาสทางการศึกษาในสหรัฐอเมริกา



สหรัฐอเมริกาเป็นหนึ่งประเทศที่เปิดโอกาสด้านการศึกษาแก่ประชาชนในทุกๆระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญที่ช่วยเปิดโอกาสสู่เส้นทางอาชีพในอนาคต ช่วยพัฒนาพลเมืองในประเทศให้มีส่วนร่วมและศักยภาพในการพัฒนาสังคมและประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอาจเป็นอุปสรรคต่อหลายคน เนื่องจากการศึกษาต่อในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในสหรัฐฯ นั้น มีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นอยู่กับสาขาวิชา รัฐบาลสหรัฐฯ จึงมีโครงการช่วยเหลือทางการเงินผ่าน Free Application for Federal Student Aid หรือที่เรียกกันอย่างคุ้นหูคือ FAFSA ซึ่งเป็นแบบฟอร์มที่ใช้สำหรับสมัครขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลกลาง ไม่ว่าจะเป็นเงินช่วยเหลือเพื่อการศึกษา (Federal Grants) โครงการทำงานระหว่างเรียน (Federal Work-Study) และเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (Federal Student Loans) โดยไม่มีค่าธรรมเนียมในการสมัคร แบบฟอร์ม FAFSA ได้รับการปรับปรุงและออกแบบให้ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน และมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม โดยเฉพาะโปรแกรม Federal Pell Grant ซึ่งเป็นเงินช่วยเหลือด้านการศึกษาระดับปริญญาตรีให้แก่นักศึกษาที่มีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องชำระคืน

มาตราการสนับสนุนการศึกษาภายใต้กลยุทธ์ FAFSA College Support Strategy และ FAFSA Student Strategy

กระทรวงศึกษาธิการแห่งสหรัฐอเมริกา ได้เปิดตัว FAFSA College Support Strategy และ FAFSA Student Strategy โดยได้มีการจัดสรรบุคลากร เงินทุน และการนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยให้สถาบันการศึกษาให้สามารถประมวลผลข้อมูลการสมัครและจัดทำความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้สมัครได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำ ภายใต้กลยุทธ์ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการสหรัฐฯ ได้ดำเนินการมาตรการหลัก 3 ด้าน เพื่อช่วยให้สถาบันการศึกษาจัดการระบบความช่วยเหลือทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1. การให้คำปรึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ

หน่วยงาน Federal Student Aid มีการประสานงานในการจัดสรรบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานั้นๆ ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญโดยตรงและเหมาะสมตามความต้องการของแต่ละแห่ง

2. การสนับสนุนเงินทุนและความช่วยเหลือทางเทคนิค

กระทรวงศึกษาธิการสหรัฐฯ จัดสรรงบประมาณจำนวน 50 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แก่องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรที่เชี่ยวชาญด้านความช่วยเหลือทางการเงินให้เข้ามาช่วยสถาบันอุดมศึกษาที่มีทรัพยากรจำกัด โดยครอบคลุมด้านการปรับปรุงระบบงาน การฝึกอบรมบุคลากร การจัดทำข้อเสนอก้านความช่วยเหลือทางการเงินแก่นักศึกษา และด้านอื่นๆ ตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินงานผ่าน Educational Credit Management Corporation (ECMC) และร่วมมือกับองค์กรผู้เชี่ยวชาญ เช่น National Association of Student Financial Aid Administrators และ Partnership for Education Advancement เป็นต้น

3. การพัฒนาเครื่องมือและเตรียมความพร้อมด้านข้อมูล

กระทรวงศึกษาธิการสหรัฐฯ ร่วมมือกับหน่วยงานในการพัฒนาซอฟต์แวร์ในการจัดเตรียมตัวอย่างข้อมูลบันทึกการสมัครขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของนักศึกษา (Institutional Student Information Records: ISIRs) แก่สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานระดับรัฐ เพื่อใช้ทดสอบและเตรียมพร้อมระบบประมวลผลข้อมูล ซึ่งช่วยให้สถาบันสามารถจัดทำข้อเสนอความช่วยเหลือทางการเงินได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

มาตรการดำเนินงานเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของรัฐบาลสหรัฐฯ ในการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากร ระบบเทคโนโลยี และการบริหารจัดการข้อมูล ซึ่งล้วนแต่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการ FAFSA

ที่มา : U.S. Department of Education Announces FAFSA College Support Strategy to Deploy Federal Personnel, Funding, and Resources to Support Colleges, Students, and Families with Better FAFSA Form

